

POSTÁSdolgozó

A POSTÁSOK SZABAD SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

I. EVFOLYAM, 7. SZÁM.

Ára 30 fillér

1957. NOVEMBER 25.

MINDENKIT ÉRDEKEL!

Mit kell tudni a felemelt szakszervezeti segélyekről?

A SZOT elnöksége 1957. október 26-i határozatában 1958. január 1-i hatállyal az osztályos tagdíjrendszer egyes kategóriáiban fizetendő tagdíjak összegét újból szabályozta, s ezzel egyidőben az intézményes (szülési, temetkezési) segélyek összegét 25-50 százalékkal felemelte. A dolgozók kívánságainak megfelelően azokban a kategóriákban, ahol a dolgozók zöme helyezkedik el a tagdíjat alacsonyabban állapította meg az által, hogy az egyes bértételeknél az eddigi 300 Ft helyett, 200 Ft-os besorolási határokat kell figyelembe venni. Bár az új tagdíj-kategóriák bevezetése a tagdíjbevételek csökkenését fogja eredményezni, a szakszervezetek mégis megvalósították az intézményes segélyek jelentős felemelését. Az új tagdíjak és segélyek összegeit a közölt táblázatok tartalmazzák.

Most nézzük meg, milyen segélyeket fizet a szakszervezet, s azok milyen feltételek mellett fizethetők:

1. Intézményes (szülési, temetkezési) segély folyósítható annak a szakszervezeti tag-nak,

- aki legalább egy éve tagja a szakszervezetnek.
- a tagdíjosztálynak megfelelő szakszervezeti tagdíjat rendszeresen megfizette, és nincs semminemű tagdíjhátraléka.
- aki jogfenntartási díjat fizet (nyugdíjas). Ha a tagnál a kategória változott a segély megállapításánál, csak az utolsó

félévben fizetett tagdíj-átlag vehető figyelembe. Az új nyugdíjasok és a jogfenntartási tagdíjat fizetők a nyugdíjaztatásukat megelőző utolsó hat hónapban fizetett tagdíjosztály szerint jogosultak segélyre.

2. Szülési segélyt kell folyósítani, ha a tagnak, vagy házastársának gyermeke születik. Ha a házastársak mindegyike szakszervezeti tag, akkor mindkettőt megilleti a táblázat szerinti teljes összegű szülési segély. Ikerszülés esetén a szülési segély minden gyermek után teljes összegben jár. Ugyancsak teljes összegben jár halvaszületett gyermek után is.

Ha a gyermek élve születik, de a segély kifizetése előtt meghal, mind a szülési, mind a temetési segély esedékes.

A segély jogosságának elbírálásához az alábbi okmányok szükségesek:

1. A segélykérelő szakszervezeti tagsági könyve.

2. A születési anyakönyvi kivonat első (díjmentesen kiállított) példánya.

A segély kifizetését mind a tagsági könyvben, mind az anyakönyvi kivonat hátlapjára fel kell jegyezni.

3. Temetkezési segélyt lehet fizetni a tag, vagy annak családtagja elhalálása esetén.

a) A tag elhalálása esetén a táblázatban feltüntetett teljes segélyösszeget.

b) Családtag elhalálása esetén 15 éves, folyamatos tagsággal rendel-

kező tagnál 75 százalék, 25 éves folyamatos tagsággal rendelkező tagnál a táblázatban feltüntetett teljes segélyösszeg fizetendő annak, aki az elhalt eltemetetéséről gondoskodott. 15 évnél kevesebb tagsági idő esetén, a segélyösszeg fele jár.

c) Ha a tag halálát üzemi baleset okozta, akkor a temetkezési segély kétszerese folyósítható.

Egy haláleset után csak egy temetkezési segély folyósítható, függetlenül attól, hogy a temetés költségeiről esetleg többben gondoskodtak, s ezek mindegyike szakszervezeti tag.

A segélykérelem jogosságának elbírálásához az alábbi okmányok szükségesek:

Tag elhalálása esetén:

Ha a segélyt az igazolt házastárs igényli.

1. az elhalt szakszervezeti tag tagsági könyve.

2. a halotti anyakönyvi kivonat első (díjmentesen kiadott) példánya.

(Folytatás a 2. oldalon.)

JUBILÁLÓ POSTÁS DOLGOZÓK

A postás dolgozók közül több szaktárs ünnepi szolgálatba lépésének 25. és 40. évfordulóját.

Huszonöt évi szolgálatát ünnepli

Bencze Elemér m. főfel. (PÉTE), dr. Katona Gyula tan. (Javitóüzem), Szász Ervin ell. (Kazincbarcika I.), Szentandrási István m. ell. (Javitóüzem), Bognár Mária ell. (Szomor), Egri Pál vez. kez. (Salgótarján), Földi András vez. főell. (Dorog), Garassi Margit főell. (Törökszentmiklós), Gorbár István szak. kez. (Kiskőrös), Katona Ferenc főfel. (Le számoló hiv.), Nagy András szak. kez. (Tápiószéle), Staberecz Vilmos szak. kez. (Vécsés), Szántó Margit főell. (Cibakháza), Szendrey Ilona vez. főell. (Szöny), Gasparics Mihály szak. kez. (Csurgó), Wurst Máttyás szak. kez. (Nagymányok).

Negyvenévi szolgálatát ünnepli

Kádas Mihályné vez. főell. (Esztergom), Szabó István főell. (Mucsany), Takács Lászlóné vez. főell. (Közp. Táviróhiv.), Lakó Mária vez. főell. (UKK), Végh István vez. kez. (Budapest 70.), özv. Kárpáti Antalné vez. főell. (Berzence), Bogár Károly vez. kez. (Kiskunfélegyháza), Dankó Imréné vez. főell. (Sárisáp), Lovas Gyuláné vez. főell. (Cserhátsurány), Magyar Lenke vez. főell. (Kömlöd), Patay Vincéné vez. főell. (Gyál), Szirmai Lajos vez. kez. (Szolnok 2.), Willisch Katalin vez. főell. (Neszemly), Szajki Pál vez. főell. (Dombóvár).

Szeretettel köszöntjük a jubiláló szaktársakat. Szívből kívánunk nekik további erőt, egészséget és sok sikert.

Akikre büszkék vagyunk

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója és a magyarországi ellenforradalom leverésének első évfordulója alkalmából kitüntetésben részesítette az ellenforradalom leverésében, valamint az ország gazdasági rendjének helyreállításában kiemelkedő eredményeket mutató pártfunkcionáriusokat, a tömegszervezetekben, fegyveres testületekben, gazdasági, kulturális életünk területén becsülettel helytállt vezetőket, dolgozókat.

Több postás dolgozó részesült magas kormánykitüntetésben.

Dudás Béla

Csáki László

Pikola József

A Magyar Szabadság Érdemrend kitüntetés bronz fokozatát kapták:

Csáki László szervezési osztályvezető, Postások Szakszervezeté;

Dudás Béla m. felügyelő, Lakihegyi Rádióállomás; Haskó György m. igazgató, Postavezérgazgatóság; Németh József területi bizottsági elnök, Debrecen; Pikola József vezető-kezelő, Budapest 114.

Szeretettel köszöntjük a kitüntetett szaktársakat. A kitüntetésben a postás dolgozók helytállásának és becsületességének munkájának elismerését látjuk.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

az Országos Postás Képzőművészeti és Foto Kiállításon való részvételre

ORSZÁGOS POSTÁS
KÉPZŐMŰVÉSZETI és FOTO
KIÁLLÍTÁS
1958. JANUÁR 4-TŐL 12-IG

RENDEZI A POSTÁS SZAKSZERVEZET A SZOT
EGRESSY GÁBOR MŰVÉSZETI KLUBJÁNAK
(DOHÁNY U. 22) KIÁLLÍTÓ TERMEIBEN
NYITVA: DE 10-ESTE 8-IG

3. ötvösmunka: I. díj 500 Ft, II. díj 300 Ft, III. díj oklevél.

4. fotomunkák: I. díj 800 Ft, II. díj 600 Ft, III. díj 400 Ft, IV-IX. díjak 200-200 Ft.

A díjak megoszthatók, illetve csak megfelelő művészi színvonalat elérő alkotásokra adhatók ki.

A kiállításon részt vehet alkotásaival minden aktív és nyugdíjas postás dolgozó, valamint családtagjaik.

A festményeket rámaival kell beküldeni. A fényképek legkisebb és egyben tanácsolt mérete: 18x24 cm. A fényképek kasírozásáról itt gondos-

kodunk (egységes kasírozás lesz).

A kiállítandó anyagot postacsomagban, vagy személyesen a Postás Szakszervezet Központi Kultúrotthona Bp. VI. Benczur u. 27. sz. címre kell legkésőbb 1. évi december hó 20-ig beküldeni.

A pályázattal, vagy a kiállítással kapcsolatos részletekről a szakszervezet kultúrnelvelési osztálya ad felvilágosítást. (Telefon: 428-777) Pintér Sándor szaktárs, vagy dr. Zsögön Egon szaktárs, Budapesti Igazgatóság, tel.: 188-440.)

NEM HAGYHATJUK SZÓ NÉLKÜL

Múlt év őszén dr. Valenta Pál, a debreceni postaigazgatóság dolgozójának az SZTK ügyviteli egyszerűsítésére irányuló javaslatát megtárgyalás és bevezetés végett elküldtük a Postavezérgazgatóságnak.

A javaslat szerint jelenleg az igazgatósági székhelyeken történő SZTK kifizetés helyett a dolgozók részére járó temetési, szülési segélyt, valamint

orvosi rendelkezésre a szakorvosi rendelőintézetekbe, kórházakba, gyógyintézményekbe történő beutalás esetén az utazási költségeket a hivatalkánál, üzemeknél kellene kifizetni.

A javaslat a dolgozókra nézve igen előnyös lenne, mert az említett segélyek kifizetésére a dolgozók többségének nem kellene 6-8 napig várni, hanem azt helyben azonnal, vagy 2-3 nap alatt megkaphatnák.

Ezzel a javaslattal teljes mértékben egyetértünk, főleg abból az elvből kiindulva, hogy a dolgozók részére járó társadalombiztosítási készpénzjuttatásokat, melyre a dolgozóknak azonnal van szük-

ségük, minél gyorsabban kézhez kapják.

A Postavezérgazgatóságon azonban ezt a hasznos javaslatot még mindig meg tárgyalták meg.

Megértjük, hogy az ellenforradalmi események után a postának fontosabb problémákkal kellett foglalkoznia.

De nem tudjuk megérteni azt, hogy amikor a bérrendezés már lezajlott és az ebből adódó problémák nagy részét már megoldották, miért nem tudnak az SZTK ügyviteli egyszerűsítését célzó javaslattal foglalkozni?

Meddig várunk még arra, hogy a Postavezérgazgatóságon végre pontosan tegyenek annak a javaslattal a végére, amely a postás dolgozók SZTK ügyeinek gyorsabb elintézését jelentené?

Megjegyezzük, hogy a vasút dolgozói részére a már régebben bevezetett hasonló eljárást eredményesen és zökkenőmentesen alkalmazzák.

Reméljük, hogy a szakszervezet által már többször sürgetett intézkedésre cikkünk nyomán végre sor kerül.

I. Tagdíjrendszer. 1958. január 1-től.

Tagdíj osztályok	Kereset	Tagdíj
I.	—	600
II.	601 —	900
III.	901 —	1200
IV.	1201 —	1400
V.	1401 —	1600
VI.	1601 —	1900
VII.	1901 —	2200
VIII.	2201 —	2600
IX.	2601 —	3000
X.	3001 —	3600
XI.	3601 —	4000
XII.	4001 —	—
„T” tanulóbélyeg	—	2.— Ft
„J” jogfenntart. bélyeg	—	3.— Ft

II. Szülési segélyek. 1958. január 1-től.

	1-5	6-10	11-20	20 év felett
I-II.	150	170	190	220
III.	160	180	200	230
IV.	170	190	210	250
V.	180	200	220	270
VI.	200	220	240	290
VII.	220	240	260	320
VIII.	240	260	280	350
IX.	260	280	300	380
X.	280	300	320	410
XI.	300	320	340	440
XII.	320	340	360	470

III. Temetkezési segélyek. 1958. január 1-től.

	1-5	6-10	11-20	20-30	30 év felett
I-II.	250	300	350	450	550
III.	260	310	360	460	560
IV.	270	320	370	470	570
V.	280	330	380	480	580
VI.	290	340	390	490	590
VII.	300	350	400	500	600
VIII.	310	360	410	510	610
IX.	320	370	420	520	620
X.	330	380	430	530	630
XI.	340	390	440	540	640
XII.	350	400	450	550	650

MINDENKIT ÉRDEKEL

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ha nem a házastárs a segélyigénylő:

A fenti 1—2 pontban felsoroltakon kívül még a kérelmező nevére szóló, 30 napnál nem régebbi keletű számla a kifizetett temetkezési költségekről.

Családtag elhalálása esetén:

1. A segélykérő szakszervezeti tag tagsági könyve.
2. A halotti anyakönyvi kivonat első (díjmentesen kiállított) példánya.

3. A kérelmező nevére szóló, 30 napnál nem régebbi keletű számla a temetkezési költségekről.

4. Szülő elhalálása es-

tén hatósági igazolás arról, hogy az elhunyt szülőt a segélykérő tartotta el. A kifizetett segélyt mind a tagsági könyvben, mind a halotti anyakönyvi kivonat hátlapján előjegyzik.

5. Rendkívüli segélyt adhat a szakszervezet annak a szakszervezeti tagnak, akit elemi csapás, tüzkárosodás ért, aki súlyos betegségben huzamosabb idő óta táppénzben van, aki szociális körülményei folytán arra rászorult, vagy akitnek támogatása egyéb alapok indok alapján lehetséges.

6. Szülési és temetkezési segélyeket a szülést, illetve az elhalálást követő egy évig lehet kifizetni.

7. A segélyigényt minden

esetben a bizalmin keresztül, a szakszervezeti bizottsághoz kell benyújtani és mellékelni kell a szükséges okmányokat. A segélyek kifizetése a 200 létszámon felüli üzemekben, hivatalokban az alapszervezetnél történik.

A 200 létszámon aluli szervezetek dolgozói ugyanúgy nyújthat be kérelmüket, de a kifizetést az illetékes területi bizottság végzi.

Meg vagyunk győződve, hogy az új tagdíj- és segélyezési rendszer bevezetését a tagság melegekkel fogadja, s abban is a tagság és a szakszervezet közötti kapcsolat további elmélyítésére irányuló törekvéstől jelét látja.

Egy nőbizottság munkája

A Horváth Mihály téri Távbeszélő Igazgatóság épületében három postaszerv működik: a Távbeszélő Igazgatóság, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság és a József Távbeszélő Igazgatóság. E három szervnél több mint 900 nő dolgozik, ebből 300 fiatal.

A nődolgozók nagy számára való tekintettel igen sok a speciális nőprobléma. Ezek megoldására alakult meg augusztus végén a nőtanács.

Az alakuló értekezleten a nőbizottság felosztotta a munkaköröket. Mind a három hivatal nőbizottságot választott, és egy csúcspontosság irányítja munkájukat.

A nőbizottság tevékenysége több irányú. Mivel minden dolgozó nő saját érdeke, hogy postai munkáját jól, pontosan végezze, a bizottság figyelemmel kíséri a munkaadókat, a munkafegyelmet, s ahol szükséges megmagyarázza, milyen kárt okoz a postának, az egész népgazdaságnak a pontatlan, fegyelmezetlen munka.

Figyelemmel kísérik, hogy a szakszervezet betartja-e a Munka Törvénykönyvében és az anyavédelem érdekében kiadott rendeleteket. Már eddig is igen sok olyan intézkedés történt, amely a nők otthoni munkájának és a természetben való részvételének könnyítését szolgálja. Ilyen volt elsősorban a bölcsődék és napközi otthonok széles hálózata kiépítése a postánál. A Távbeszélő Igazgatóság épületében is működik egy igen jól felszerelt napközi otthon.

Mik a további teendők, és milyen tervei vannak a nőbizottságnak, erről beszél nekünk Hajnal Balázs nő szaktársnő, az épület csúcspontosságának elnöke.

"Lényegesen könnyítünk, rövidítünk kell szaktársainknak otthoni munkáját.

Gondoskodunk kell a nők továbbképzési lehetőségeinek kivásztásáról, a szakmai tu-

dás, politikai képzettség és az általános műveltség emeléséről, mert enélkül a postai munkát sem tudják pontosan, maradéktalanul elvégezni.

Harcolunk kell a még meglevő maradi nézetek, első sorban a passzivitás ellen. El kell érniük, hogy több nő kerüljön szakszervezeti vagy szakmai vezető beosztásba.

Tervebe vettük az úgynevezett "második műszak" megkönnyítését is. Minden dolgozó asszonynak komoly gondot okoz a háztartás. A háztartási munka könnyítésére megtettük már az első lépéseket. Szabás-varrás tanfolyamot szerveztünk. Az érdeklődés nagy, rövid idő alatt kellenek a háztartási jellegű, úgy, hogy három tanfolyamot kell elindítani. A tanfolyamon női és gyermekruha szabását és varrását fogják oktatni, ezzel a résztvevők sok-sok forintot takarítanak meg a háztartásuknak.

A Távbeszélő Igazgatóság 3600, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság 5000 forintot bocsátott rendelkezésünkre, ebből varrógépet, porszívót és mosógépet fogunk venni, és kölcsönadjuk a szaktársnőknek. Az épület IV. emeletén berendezünk egy mosó és szárító helyiséget, ahol a családanyák ruháikat kimoshatják, megszárazhatják és a helyszínen ki is vasalhatják.

Természetesen ehhez még több pénzre van szükségünk. Ezért a nőbizottság október 19-én szüreti bált rendezett a fiatalokkal karöltve, és a tisztá bevételeit, kb. 1400 forintot is a fenti célra fogjuk fordítani. Tervezzük, hogy ez évben több rendezvényt szervezzünk és a bevételeiből kívánjuk a gyermekeket karácsonykor megajándékozni.

Sok még a megoldandó probléma. Szeretnénk, ha szakszervezeti szerveink foglalkoznának szaktársainknak iskolába járó gyermekeivel is. Ezt úgy gondoljuk, hogy a

kultúrotthonokban, kultúrso-bákban foglalkoznának a gyermekekkel addig, amíg édesanyjuk szolgálatban van.

Szükséges lenne különösen az interurbán távbeszélő központban dolgozó nők szolgáltatási idejét, tekintettel a nagyfokú szellemi megerőltetésre, 6 órára csökkenteni, mert ez már sok országban meg is valósult. Tudjuk azonban azt is, hogy nem lehet mindent azonnal megoldani, mivel ahhoz jelentős pénzeszközök szükségesek. Sok olyan dolog van, amelynek megvalósítása nem igényel jelentősebb pénzeszközt, csak nagyobb gondoskodás, több szív hozzá. Ezeknek a megvalósítását az a felsőbb szervektől várjuk, hanem igyekezünk mi megoldani.

Igy például tervezzük, hogy az épületben női fodrász üzemeljen, valamint egy Közért-fiók nyitására biztosítunk helyiséget. Mindezek nagy mértékben megkönnyítenék szaktársaink háztartási gondjait."

Igen sok tehát a probléma, és ez nem egyszerűen csak a nők ügye. Szaktársaink mindent egymás között nem is tudják megoldani. Komoly segítséget kell nyújtani a szakszervezetnek és a szakszervezetnek is.

Szakszervezetünk elnöksége komoly felelősséggel foglalkozik a dolgozó nők politikai, szakmai és kulturális színvonalának emelésével, valamint munka- és életkörülményeinek megjavításával. Szeptember 5-i ülésén foglalkozott a postás nődolgozók helyzetével. A határozatok nagy mértékben segítenek fogják az általános problémák megoldását a postás nődolgozók szociális és kulturális ellátottságának emelését.

Szabó László

Csak egy kis emberséget

Gratuláló sorokkal már meg kellett volna kapnom.

Igy a születésnapjára meglepetés nemcsak engem, hanem a lányomat is szomorúan érintette.

Távol áll tőlem még a gondolata is annak, hogy a levél eltűnésével kapcsolatban bárkit is gyanúsítsak, de úgy gondolom, hogyha a felvevő szaktársnőben egy kis emberség lett volna és felhívja a lányom figyelmét erre a veszélyre, mindez nem történt volna meg.

Ezen keresztül nemcsak a posta jó hírét, hanem még bevételeit is növelhette volna.

Mindezeket főleg azért írtam le, hogy most, amikor a posta a közönséggel a jobb kapcsolatok kiépítésén, a minőségi munka fokozásán és a postai bevételek emelésén fáradozik, az így adódó lehetőségekre is felhívjam a postás dolgozók figyelmét.

Horváth Ferenc
postaműszaki s. ell.
Székesfehérvár

A Központi Táviróhivatal dolgozóinak ünnepe

A Központi Táviróhivatal pártiszervezete rendezésében a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40 éves évfordulóját díszes ünnepség keretében ünnepelték meg a Táviróhivatal, a Budapest 4., a Belváros és a Posta Tudakozó dolgozói. A rendkívüli érdeklődést mutatva, hogy a nagy kultúrterem zsúfolásig megtelt, és sokan a folyosóról és a hangszóróból hallgatták végig az ünnepséget.

A feldíszített díszmelnnyen az elnökségben helyet foglalt a szovjet hadsereg meghívott két vendége is.

A Postás Zenekar a magyar és a szovjet himnusszal nyitotta meg az ünnepséget, majd Bugyi János, a pártbizottság elnökének megnyitó szavai után Molnár János párttitkár — régi 1919-es veterán — tartott ünnepi beszédet.

Molnár János elvtárs többek közt elmondotta, hogy az 1917-ben megszületett szovjet állam

volt az első, melynek alapvető érdekei egybeestek az elnyomott népeknek, az egész nemzetközi haladásnak az érdekeivel, és ebben rejlik a magyar és szovjet nép barátságának az alapja.

Az ünnepi beszédet nívós kultúrőr követte. A dolgozók száza tapsolták meg a szovjet hadsereg két katonáját, amikor átadták nekik a dolgozók szép ajándékát: a magyar írókával telt magyaros kulacsot.

Vakuljenko elvtárs örömmel köszönte meg azt a szeretetet, amit a Táviróhivatal dolgozói részéről tapasztalt. Az ünnepség után még sokáig maradtak a szovjet vendégek a dolgozók között örülni annak, hogy láthatják azt a lelkes, szép munkát, amit a belvárosi postaszervezet dolgozói kifejtettek, hogy felszámolják teljes egészében az ellenforradalom okozta rombolást.

Garamvölgyi András

Adatok a régi postáséletből

Szakadozott, öreg kimutatás került kezembe a napokban. Felírta: "Kimutatás a Budapesti Magyar Kir. Táviró és Távbeszélő Igazgatóság személyzetének szociális helyzetéről, az 1942. évi február hó 1-i felvétel alapján".

A kimutatás gondosan összeállított számadatokat tartalmaz, adatai hitelességéhez kétség nem férhet, hiszen az akkori vezető aláírásával hitelesítette.

Hogy miről tanúskodnak ezek a számadatok? Ime a szaktársak elé bocsátjuk:

A Táviró és Távbeszélő Igazgatóság akkori létszáma 1277 fő volt, tehát ehhez a számhoz kell viszonyítani az adatokat. 535 főnek volt 110 pengő alul a havi jövedelme. 200 pengő felül viszont csak 4 dolgozó keresett.

584 postás dolgozó költött 20—40 pengő között lakbérre. 525 gyermeke volt a dolgozóknak, ebből keresettel mindössze 31 rendelkezett.

Saját lakása csak 361 szaktársunknak volt, a többi al-bérlőként, ágyrajáróként tengette életét.

De még villamosra sem igen tellett, erről tanúskodik az az adat, hogy 617-en állandóan gyalog jártak be a hivatalba.

Az adósság rovatban is érdekes adatot találunk: 851 postás dolgozónak volt adóssága.

Még szomorúbb az az adat, hogy ruházatra és szórakozásra mennyit tudtak költeni a postás dolgozók. 327-en semmiféle ruhaneműt nem tudtak vásárolni és anyagi híján 717 fő egyáltalában nem volt sehol szórakozni.

Meleg ételt naponta egyszer 1035 fő evett, 15 szaktársunk egyszer sem tudott meleg ételt fogyasztani.

A számok önmagukért beszélnek, úgy gondolom, nem kell hozzá semmi kommentár. De emlékezzünk vissza ezekre az időkre, és emlékeztessük fiatalabb szaktársainkat is.

Ötmillió ember vesztőhelye

Lengyelországi útja során a magyar postás csoport lengyel barátainak előzetes engedélyével

Auschwitz, Szomorú, rettenetes híressége Lengyelországnak. Auschwitz, lengyel néven Oswiecin, Krakköől mintegy 40 kilométerre fekszik. A fasiszta Németország itt rendezte be azt a koncentrációs lágerét, melynek feladata volt az emberek előre kitervelt, menetrendszerű pusztítása.

A tábor hatalmas területen

fekszik. Ma is ugyanúgy néz ki, ahogy a németek elhagyták. Megvannak még a drótsövények, melyekben magasfeszültségű villanyáram keringett. Már a tábor bejáratánál találkozunk a fasiszta-rendszer hazugságával. A bejárat felett hatalmas felirat: "ARBEIT MACHT FREI". Magyarul: A munka szabaddá tesz. Hiába dolgozott azonban az állati

sorba kényszerített sok tízezer, százezer fogoly, inaszkadta, sorsát, a megsemmisítést, el nem kerülhetette.

Szinte ép ésszel el sem képzelhető, mire képes egy olyan rendszer, mely célul tűzte ki, hogy megsemmisíti mindazon embereket, fajokat, akik a fasiszta rendszernek nem barátjai. Lengyel, orosz, francia, magyar, jugoszláv, de Európa minden országából érkeztek a megsemmisítésre ítélt emberek, asszonyok és gyermekek százai, hogy Auschwitzban elvonuljanak doktor Mengele előtt, kinek egyetlen kézműdolatától függött, hogy az azonnali halálba, vagy talán a még keservebb: éhhalálba meneteljenek.

Sok könyv, leírás, sőt film is jelent már meg az ottani borzalmakról. De saját szemmel átni, a legálaposabb kitervelt emberpusztítás eszközeit, felülmúl minden emberi képzeletet. Gépesített mérszársék volna talán a leghelyesebb elnevezés.

Gázkamra, melyre „Bade-

zimmer" van írva, krematóriumok, melybe gépesítve szállítják a hullákat. Vallató termek, akasztófák. Az íróasztalon emberbőrrel készült lámpaernyők, mind egy-egy bizonyítéka az emberirtásnak, az állati kegyetlenségnek.

Végigjártuk a Múzeumot, 8 tonna haj, gyermek és felnőtt cipők ezrei, játékbabák, amelyeket valamikor szőke, barna és fekete kisgyermekek szorongattak a halálba indulás előtt. Szemüvegek, műfogorok, művégtagok és egyéb használati cikkek ezrei, német alapossággal elraktározva. Magyar feliratú használati tárgyakat is nagy számmal láttunk.

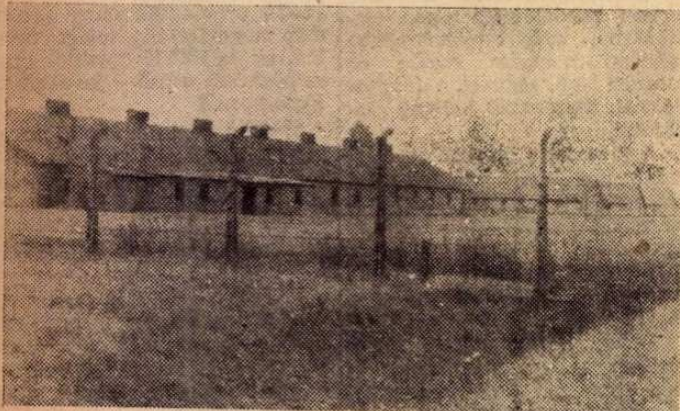
Csoportunk tagjai megilletődve nézték a bizonyítékokat. Sokszor a vezető magyarázata nyomán itt is, ott is, előkerültek a zsebkendők, így idősebb és fiatalabb szaktársaink letöröljének egy-egy könnyecseppet. Az emlékezés és tisztelt könnyecskéje ezek az iránt az ötmillió és közöttük 450 ezer magyar iránt, akik-

nek életét vette el a fasiszta rémuralom.

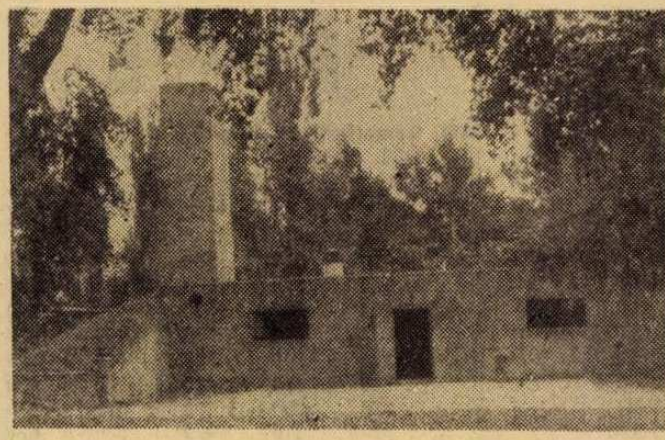
Az itt elpusztultak emléke, a látott borzalmak minket pedig arra figyelmeztetnek, minden erőnkkel harcoljunk, összefogva a világ összes haladó szellemi emberével, hogy soha többé ne történhessen hasonló, hogy soha többé fel ne

támadjon a fasiszta fenevad. Már szűrkül, mikor autóbunkunk hazafelé indul. Nincs bűna, mint szokott lenni. Az arcok gonderheltek, a szaktársak szótlanok. Mindenki elgondolkozik a látottakon. Az út tanulságos volt mindannyiunknak. Az itt járt magyar postások az első sorokban fognak küzdeni a békéért, az ember haladásért.

B. Szabó László

A tábor egy részlete. A szöges drótkerítésben magasfeszültségű villanyáram keringett.

A kis krematórium, itt égették el a hullákat. A másik kettőt az utolsó napokban felrobbantották.

50 ÉVES a Posta Központi Javítóüzem

A Posta Központi Javítóüzem története nemcsak azért érdemel említést, mert harcokban gazdag, hanem azért is, mert egyetemes és elszakíthatatlan része a magyar hírközlés történetének: Fejlődése szerves egységet alkot hazánk kialakuló, kapitalista iparának, majd a felszabadulás után a szocialista iparosításért, a távközlés és hírközlés technikai színvonalának felemeléséért folytatott küzdelemnek.

A Posta Központi Javítóüzem dolgozói november 9-én ünnepelték az üzem fennállásának félévszázados évfordulóját. Az ünnepséget a MÁV Észak-Járműjavító kultúrtermében tartották, amelyen az üzem dolgozói közül közel 700-an vettek részt. Az ünnepségen megjelent Katona Antal miniszterhelyettes, Dedics Imre postavezérigazgató, Horn Dezső, a szakszervezet főtitkára és Horváth János elvtárs, IX. ker. pártbizottság kiküldötte. A meghívott vendégek között ott voltak az üzem régi — nyugdíjas — és az üzemtől elkerült dolgozói, valamint a társüzemek vezetői is.

A Hymusz elhangzása után

Kép a jubileumi ünnepségről. A díszelnökség egy része. Balról jobbra: Pécsi Imre nyugdíjas, a Javítóüzem első csoportvezetője, Horn Dezső, a Posta Szakszervezet főtitkára, Dedics Imre postavezérigazgató, Márton Ferenc, az üzem „legöregebb” dolgozója

Somkúti Ferenc, az üzem vezetője mondott ünnepi beszédet. A hozzászólások után került sor a kitüntetések és jutalmak átadására. Az üzem 50 éves múltját méltató miniszteri elismerést Katona Antal miniszterhelyettes adta át az üzem vezetőjének — majd a kormánykitüntéseket nyújtotta át.

Szocialista Munkáért Érdemérem kitüntetés kaptak:
Somkúti Ferenc üzemvezető.
Munka Érdemérem kitüntetés kaptak:
Gál István, Gáspár Gyula, Kromperger János és Márton Ferenc szaktársak.

Posta Kiváló Dolgozója kitüntetés kaptak:
Bánhidi János, Cserhámi József, Daczó Sámuel, Dubovszky Lipót, Nagy D. József, Nagy József II, Molnár Ferenc, Gyulai Pál, Kopp Miklós, Szász József szaktársak.

Azonkívül soron kívüli előléptetésben részesült 5 és pénzjutalomban 108 dolgozó. Egy-egy emléktárggyal megemlékeztek a nyugdíjas dolgozók-ról is.

Az ünnepségen a Szovjet Művészegyesület adott hangulatos műsort és tette szembé az 50 éves jubileumot. Szívből kívánjuk, hogy a félévszázad alatt elért sikerek további jó munkára ösztönözzék a Posta Központi Javítóüzem dolgozóit, hogy a kivívott dicsőséghöz híven továbbra is helyt álljanak a népgazdaság e fontos őrhelyén.

Ugróczy Mihály

Katona Antal miniszterhelyettes elvtárs átadja a kormánykitüntéseket. Gál István átveszi a kitüntést. A miniszterhelyettes mögött Gáspár Gyula, aki szintén kormánykitüntetésben részesült. (Egry Gyula felvétele)

A SZOCIÁLIS OSZTÁLY MUNKÁJÁBÓL

Szakszervezetünk egyik osztályának, a társadalombiztosítási osztály munkáját nézzük meg. Az elvégzett munkából a következőket jegyeztük ki:

A jelenlegi nyugdíj-törvény

módosítását célzó legfontosabb javaslatokat az elnökség jóváhagyása után az illetékes szerveknek megküldték. Javaslattal dolgoztak ki a nyugdíjazási eljárás postán belüli meggyorsítására, ame-

lyet szakszervezetünk elfogadott. A javaslat jelenleg a megvalósítás stádiumában van. Szakszervezeti segélyként eddig 655 ezer forintot fizettek ki.

A Pénzügyminisztériumban és az ONYI-nál eljártak az 1952-ben indokolatlanul megvonott nyugdíjak visszaadása ügyében. A 16/956. PM számú rendelet végrehajtását, melynek értelmében a megvonott nyugdíjakat bizonyos összeghatárig visszaadták, figyelemmel kísértük.

Eredményesen dolgoznak a legjobban rászoruló postás dolgozók rendszeres segítésének kialakításán.

Elnökségünk segítségével a volt postás kórházban 40 ágyat biztosítottak a postás belgyógyászati és sebészeti betegek részére.

Megvizsgálták a postán dolgozó nőket, fiatalokat helyzet, dolgozói munká- és védőruha ellátását, a posta téli felkészülését. Elnökségünk határozatai értelmében a hiányszakmák megszüntetésére a Postavezérigazgatósgót felhívták és a területi bizottságoknál a szükséges intézkedéseket megtették.

9100 darab tüzelőutalványt osztottak szét a postás dolgozók között.

A dolgozók részére a Vezérigazgatósgóval közösen 14 lakást biztosítottak. A SZOT-tól átvették a Gorkij fasori 120 gyermek befogadására alkalmas napközi otthont.

Elnökségünk segítségével 7,5 millió forintot biztosítottak az OTP családiház akció keretében a postás dolgozók részére.

Ez évben eddig 3420 felnőttet, 1201 gyermeket üdültettek. Így lehetne még tovább folytatni azokat az intézkedéseket, amelyeket csak az osztályt a postás dolgozók érdekében.

Orbán Sándor

Függetlenséget Algéria népének!

November 15-én szerte az országban, üzemekben és hivatalokban a postások ezrei emelték fel szavukat a haladás és a béke érdekében, hogy függetlenséget követeljenek az algériai népeknek.

A IV. szakszervezeti világkongresszus felhívására, szerte a világon a becsületes dolgozók százezrei tiltakoznak a francia gyarmatosítók kegyetlenkedése ellen, mert a francia gyarmati terror a legsötétebb politikai és kulturális elnyomással párosul. 1954. november 1. óta több mint másfélszázezer algériai gyilkoltak meg a francia gyarmati csapatok 1956 elejéig.

Nem nézhetjük tétlenül.

A gyűlölet, a megvetés, az izzó felháborodás, a gyarmatosítók rémtettei ellen és a forró együttérzés a hőiesen küzdő algériai nép iránt, megmozgatja a békeszerető emberiséget.

Az ázsiai, afrikai országok képviselőinek együttes javaslatára az algériai kérdés az ENSZ elé került. Franciaország képviselője minden eszközzel igyekezett meggátolni, hogy megtárgyalják a világsszervezetben algériai rémtetteiket. Kínzások, bestiális gyilkolások, erőszakoskodások, békés falvak lebombázása — hosszú-hosszú bűnlajstrom az, amellyel az algériai szabadságharcosok a francia imperializmust.

Ez ellen emeljük fel szavunkat mi, magyar postás dolgozók, s a világ valamennyi becsületes dolgozóival együtt követeljük az algériai kérdés becsületes rendezését és a vérontás megszüntetését.

Ismertük meg a haladás és a népek szabadságának esküdt ellenségeit. Szolidaritással, nemzetközi összefogással harcoljunk a népeket kizsákmányoló, leigázó, gyilkos imperializmus ellen.

Szakszervezetünk elnöksége együtt érezve az algériai nép szabadságmozgalmával az alábbi táviratot küldte az algériai Postás Szakszervezetnek:

„Kedves Barátaink! Engedjék meg, hogy a szervezett magyar postások nevében forró együttérzésünkről és segí-

tőkészségünkről biztossáuk Önöket. Mi, akik egy évvel ezelőtt saját bőrünkön éreztük az imperialisták csatlósainak kegyetlenkedéseit és csak a Szovjetunió segítségével, miután, hogy ma ismét szabadon élünk, felemeljük tiltakozó szavunkat egy szabadságszerető nép elnyomása és börtönben tartása ellen. Le az algériai háborúval! Szaktársi üdvözléssel: Magyar Postások Szabad Szakszervezetének Elnöksége.

Az idő mindent széppé tesz...?

Az itt közölt levél a POSTAKÜRT (a posta-alisztek egyesületének lapja) 1937. évi januári számában jelent meg. A levél őszintébben és talán hitelesebben beszél, mint a „régis szép időknek”, különösen az ellenforradalom alatt hangoskodó propagandistái.

„Tisztelt Elnök Úr!

Bocsáss meg, hogy panaszos soraimmal Önhöz fordulok. Hallottam, hogy elnök úr a szegényeknek és nélkülözőknek mindig pártfogója volt és ahol lehetett, segített is. Nekem fáj a panaszok, de rettenetes helyzetem kényszeríti rá.

Postaaltiszt özvegye vagyok, akit 6 nevetlen gyermek vesz körül, de sajnos sem nyugdíjat, sem nevelési járulékot nem kapok. Boldogult jó férjem nyugalmazott I. osztályú postaaltiszt volt, és amikor a halál hirtelen kiragadta közülünk, én itt maradtam a legnagyobb nyomorban 6 kis-korú gyermekkel, akik közül

a legkisebb 2 éves, a legnagyobb pedig 15 éves.

Ilyen nagy családnál még akkor is súlyos az élet, ha a kenyérkereső apa él, hát még nálam, aki sehonnan sem kapok segítséget és az apró gyermekektől nem mehetek dolgozni. Sokszor a kétségbeesés végzetes gondolatokat ébreszt bennem, ezért a jószívű és könyörületes emberekhez fordulok és kérem az elnök urat, közzéjék azt a POSTAKÜRT-ben, hogy van egy szegény postaaltisztnek egy János nevű 10 éves fia, 9 éves Margit, 7 éves István, 2 éves Zoltán, akik mind szépek és egészségesek, örökre adná őket egy nyomorba jutott anyá.

Kérem elnök úr, segítsenek rajtam, mert én pusztulok. Ide mellékelek egy fényképet, visszavárva és nagy jószágukat halálán köszönve vagyok tisztelettel:

Özv. Szegedi Gergelyné
postaaltiszt özvegye.”

ELINTÉZTÜK

Szakszervezetünkhöz igen sok postás dolgozó és nyugdíjas postás fordul kérelemmel és panasszal, segítségért és támogatásért.

Szakszervezetünk a lehetőséghez képest igyekszik a dolgozókon segíteni és panaszukat elintézni. Ezekből a levelekből szedtünk ki néhányat, hogy ezzel is megmutassuk, hogy szakszervezetünk mindenben a dolgozók érdekét szolgálja.

A Budapesti Postalagazgatóság üzemi SZTK ügyintézői sérelmezték, hogy a bérrendezés során nem a beosztásuknak megfelelő bérkategóriába kerültek. Sérelmüket megvizsgáltuk és megállapítottuk, hogy valóban jogos. Ennek

alapján intézkedtünk besorolásuk módosítása iránt. Török Zsuzsanna nyugdíjas postás szaktársnő hosszabb ideig volt kórházban, és így a nyugdíjasok részére megállapított 30 napos kórházi ápolási időt túllhaladta. A kórház a túllapolási költséget követelte. Közbenjárásunkra az 1800 forintos kórházi számlából 1600 forintot elengedtek. A 200 forintos költséget pedig részletekben kell fizetnie.

Horváth Gizella, volt ispánki postakézből nyugdíj jogosultságát elvesztette, mivel az utolsó munkaviszonytól számított 5 éven belül újból munkát nem tudott vállalni. Szakszervezetünktől azt kérte, hogy kivételes nyugdíjhoz segítsük hozzá, mivel kérésével több helyről már elutasították.

Panaszát megvizsgáltuk és nehéz szociális körülményeire való tekintettel — közbenjárásunkra — a Munkügyi Minisztérium kivételes nyugdíjat állapított meg részére.

Szűcs Mihály csengelei postakézből szaktárs elpanaszolta, hogy rossz egészségi állapota miatt figyelmen kívül hagyásával azzal az indokolással írták ki a táppénzes állományból, hogy végezzen könnyebb munkát.

A szegedi területi bizottság segítségével az illetékes szakorvos rendelésintézetnél elintéztük, hogy felgyógyulásáig vegyék táppénzes állományba.

U. M.

A szakcsoportok életéből

Központi Vezetőségünk programjában szerepelt, hogy létre kell hozni a posta minden területén a szakcsoportokat. A határozat értelmében ezek a szakcsoportok megalakultak és eddigi munkásságuk azt bizonyítja, hogy létrehozásuk helyes volt, mert sok esetben már hathatós segítségére voltak szakszervezetünknek egyes fontos kérdések megoldásában.

Szakcsoportjaink életéről hozunk néhány hírt:

KISHIVATALI SZAKCSOPORT.

A szakcsoport a kishivatali dolgozók élet- és munkakörülményeinek megjavítása érdekében megalkulása óta igen sok problémát oldott meg, illetve segítséget nyújtott a Központi Vezetőségnek a problémák megoldására. Különösen a bérkérdéstervezet elkészítésénél, majd annak végleges kidolgozásánál. A megoldásra váró feladatok közül csak néhányat említünk meg:

1. Az egyesített felvevők, valamint vidéki viszonylatban a járási szolgálatot ellátó kézbesítők leltári munkaköppennyel való ellátása.

2. Kishivatali dolgozók, illetőleg kézbesítők évi szabadságának kiadása megfelelő helyettes beállításával.

3. A hivatali takarítási átalányának megállapítása, a hivatali sajtós helyzetének megfelelően (különösen a budapesti

hivataloknál), hogy kizárólag ne a négyzetméter legyen a döntő.

A szakcsoport szociális és kulturális téren is igyekszik eredményes munkát kifejtetni. A budapesti és vidéki szaktársak részére nagyobb szabású természetudományos kirándulás szervezését tervezik. Munkájuk jó elvégzéséhez természetesen szükséges a kishivatali dolgozók összességének segítségével is.

HIRLAP SZAKCSOPORT

Munkájában szerepel a lapkihordók és a hirlapárosok bevezetésének rendezése, a hirlapkézből és hirlapárosok szabadnapjának biztosítása, továbbá az állományon kívüli

hirlapdolgózók jogviszonyának rendezése, valamint hirlapáros bódék és szekrények felállítás.

Megoldandó nyert többek között a hirlapkézből és hirlapárosok pihenőnapjának és a munkaszüneti ünnepek bevezetési kérdése, valamint a hirlapárosok bérezése.

Jelesleg azzal a jutalmazási lehetőséggel foglalkoznak, hogy az állományon kívüli hirlapdolgózók az „Élőzem”, valamint a „Kiváló dolgozó” kitüntetés elnyerhessék.

A hirlapszakcsoport további feladatának tekinti, hogy az előbbieken emelt munkatervében felsorolt és az időközben felmerülő hirlapfeladatok megoldásában elősegítse a postai hirlapterjesztést.

U. M.

ÚJ BÉLYEGEK

December 14—16-a között Budapesten nemzetközi galambkiállítás lesz. Ebből az alkalomból a postavezérigazgatóság emlékbélyeg-sorozat forgalombabocsátását tervezi. A tervezetkről készült első felvételt itt közöljük. (A közölt bélyegek címele: 3,— forint, valamint 60 fillér.) A sorozat több értékből áll.

POSTA'S *dolgozó*

melléklete

1957.

november hó

Központi Vezetőségünk ülése

Segítsük a postaszolgáltatást jobbra és gazdaságosabbá tenni

Szakszervezetünk Központi Vezetősége november hó 8-án összeült, hogy megtárgyalja, hol és hogyan segítse a szakszervezet a posta munkáját.

A Központi Vezetőség ülésén megjelent *Katona Antal* elvtárs, a Közlekedés és Postaügyi Miniszter helyettese, *Dedics Imre* elvtárs, a Posta Vezérigazgatója és sokan mások a posta vezetői közül.

A posta gazdasági helyzetéről *Nemes Sándor* elvtárs, a Postavezérigazgatóság Terv és Pénzügyi szakosztályának vezetője számolt be.

Bevezetőjében vázolta, hogy milyen komoly politikai és gazdasági kárt okozott a postánál is az ellenforradalom. De az elmúlt hónapokban sikerült a posta gazdasági helyzetét konszolidálni, bár még teljes mértékben nem tartunk ott, ahol az ellenforradalom előtti időkben tartottunk.

Beszélt arról, hogy a posta ez év második és harmadik negyedévi tervét szinte minden fontos területen teljesítette. A harmadik negyedévben azonban, noha mintegy 0,5 %-kal túlteljesítettük a tervszámokat, a forgalom mégsem volt olyan mértékű, amelyre a második negyedév alapján számítani lehetett. A harmadik negyedévben először történt meg a postánál, hogy mintegy félmillió forinttal lemaradtunk a nyereség befizetési terv teljesítésében.

Nemes elvtárs összehasonlítást tett az 1956. év és az 1957. év első három negyedévének adatai között. A hírlapforgalom 89,9 %-a, a csomagforgalom 82,9 %-a, a távirat forgalom 102 %-a, a helyi beszélgetések 91,7 %-a, a helyközi beszélgetések 91,4 %-a az 1956-os év első három negyedévi eredménynek. Ezekből a számadatokból kitűnik tehát, hogy a posta forgalma nem érte el az előző évit.

A továbbiakban *Nemes* elvtárs megállapította, hogy noha a forgalom az előző évihez viszonyítva nem emelkedett, a posta létszám helyzete mégis emelkedést mutat, mert az előző évhez

viszonyítva több mint 270 fővel többen dolgoznak a postánál. Igen fontos tehát, hogy az elkövetkezendő időben a munkaügyi kérdésekkel sokkal jobban foglalkozzunk. Ki kell alakítani a helyes arányokat és nem szabad megengedni azt, hogy olyan gyakorlat alakuljon ki, mint ez évben is, hogy az utolsó negyedévben kívánta minden szerv az egész évben üresen álló létszám helyeit betölteni.

Helyes munkaerő gazdálkodás

Figyelemmel kell kísérni azt is, hogy a munkaerőket gazdaságosan használjuk fel. Ma igen gyakran előfordul, hogy fogalmazási, vagy a második szakcsoportba tartozó dolgozók olyan beosztásban vannak, melyet alacsonyabb képzettségű dolgozók is elláthatnak és mivel ma a bérnek nagyobb részét a rangbér teszi ki, melyet iskolai végzettség, szakképzettség és szolgálat után kap a dolgozó, a fentiek azt jelentik, hogy drágán foglalkoztatunk munkaerőket, és ez feltétlenül hátrányos. Ez nem azt jelenti, hogy el kell bocsájtani ezeket a dolgozókat, hanem csak azt, hogy rendet kell teremteni ezen a területen, fel kell mérni, hogy a postának mennyi I. II. III. stb. szakcsoportbeli dolgozóra van szüksége, és ezeket a számokat szigorúan be kell tartani.

Ma már nem jelent problémát, hogy a postához megfelelő munkaerőt vegyünk fel. Nem a legrosszabb dolog ma a postán dolgozni. A fiatalok szívesen eljönnek 800–1000 forintos kezdő fizetéssel, tehát megválogathatjuk, hogy csak olyanokat vegyünk fel, akiknél meg van a biztosíték, hogy a postának tényleg hasznos tagjai lesznek. Mivel a felvételeknél mindenütt jelen vannak a szakszervezet képviselői is, kéri tehát, hogy a szakszervezeti aktívák erre nagy figyelmet fordítsanak.

Az átlagbérek

A továbbiakban a posta átlagbéreivel foglalkozva megállapította *Nemes*

elvtárs, hogy a forgalmi dolgozók átlagbére 24,8 %-kal magasabb az előző évinél, a fenntartó munkásoknál 26,3 %-kal, az építési munkásoknál 20,7 %-kal, átlagban

24 %-kal magasabb az átlagbér, mint az előző évben volt.

Ezek a számok önmagukért beszélnek és ezekben az eredményekben jelentős szerepe volt a szakszervezetben dolgozó szaktársaknak is. Ezért köszönettel tartozunk a kormánynak és szakszervezetünknek is. Ezzel a fizetésrendezéssel nagyjából elértük a népgazdaságban hasonló munkakörülmények között dolgozók bérszintjét. Éves szintre átszámítva, 100 millióval nőtt a postai alkalmazottak bére.

Munkafegyelem

A bérek javulásával együtt javul-e a munkafegyelem is a postánál? Sajnos ezt nem mondhatjuk el. Ez év első három negyedévében 231 esetben fordult elő sikkasztás, gondatlan pénzkezelés, 265 esetben hoztak azonnali elbocsájtású fegyelmi határozatot. De a fegyelem romlására mutat az is, hogy 19,4 %-kal nőtt a tudakozványok száma, a díjhiány jelentések száma pedig 76 %-kal. Még szomorúbb képet mutat, hogy a posta hibájából 464 %-kal több zárlat maradt le, mint az előző évben.

Ebből többek közt azt a következtetést vonhatjuk le, hogy nem kielégítő a közép vezetés; a hivatalvezetők, osztályvezetők, csoportvezetők, helyi ellenőrök és általában az ellenőrzésre hivatottak tevékenysége, nem állnak hivatásuk magaslatán. Mert a fegyelem elemi követelménye, hogy valaki helyesen díjazzon, vagy rendesen lássa el szolgálatát. Nagyon fontos, hogy az elkövetkezendő időben rendet tudjunk teremteni portánkon, és ehhez a szakszervezeti aktívák, de minden becsületes postás dolgozó segítsége szükséges.

A postánál néhány éven keresztül nem volt megfelelő keret a kiképzésekre.

Ez azt eredményezte, hogy kiöregedés mutatkozik a forgalom, és a műszak területén egyaránt. Az utolsó két-három esztendőben megindult a normális utánpótlás, a rendszeres képzés. Most az a feladat, hogy megálapiítsuk azt a mértéket, ami a kiválások és új belépések között szükséges, és csak annyit képezzünk ki a szükséges munkahelyekre, amennyi a szolgáltat zavartalan ellátását biztosítja.

Igazgatói alap

Nemes elvtárs tájékoztatta a Központi Vezetőség tagjait arról is, hogy milyen fontos az önköltségi terv teljesítése, mert ezután jár az igazgatói alap. Az igazgatói alapról feltétel nélkül kapunk 50 %-ot, ez ezért van, mert egy sereg szociális, kulturális intézményünk van, amelyet mindenképpen fenn kell tartani.

Ha a negyedéves vállalati akkumulációs előírásokat teljesítjük, akkor az igazgatói alap további 25 %-át kapjuk meg. Hogyha az egész évi önköltségi tervünket és akkumulációs előírásainkat teljesítjük, akkor vagyunk jogosultak a további 25 %-ra.

Hogyan áll ez a kérdés ez évben? A második negyedévi önköltségi tervünket és a többi feltételeket teljesítettük, tehát a 25 %-ot megkaptuk. A harmadik negyedévi előirányzatot nem teljesítettük. Ha ezt a lemaradást behozzuk, és teljesítjük a negyedik negyedévi előírásokat, — a lemaradás kb. 400 ezer forint, — akkor a negyedik negyedévben összességében ez 900 ezer forintot jelent.

Ezen túlmenően megkapjuk a harmadik és negyedik negyedévre esedékes 25—25 %-ot is, ami további 600 ezer forinttal növeli az igazgatói alapunkat.

Ez összesen 1,5 millió forintnak felel meg, érdemes tehát az év hátralévő részében mindent elkövetni annak érdekében, hogy a feltételeket teljesítsük, hiszen ezzel saját magunknak biztosítunk több szociális és kulturális juttatást.

Nagyon fontos tehát az év vége előtt az előirányzott vállalati tervek teljesítése és legyen ebben segítségére a szakszervezetnek a szakszervezet is. Mozgósítsa a dolgozókat a feladatok teljesítésére.

A posta fejlődése

Befejezésül a posta fejlesztésének kérdéséről beszélt Nemes elvtárs. 1937-ben 1000 lakosra 3,3 postahivatal jutott, 1956-ban 6,1. Ez azt jelenti, hogy elsősorban a ritkán lakott és elmaradt területeket kapcsoltuk be a postahálózatba. Nézzük meg tovább a távbeszélő sűrűséget. A helyi beszélgetések száma az 1937. évihez viszonyítva májdnem

háromszorosára emelkedett, ez természetesen berendezéseink fokozottabb igénybevételét is jelenti. A berendezések fejlesztése nem tartott lépést az igények növekedésével, és hogy mégis nagyobb zökkenők nélkül tudtuk lebonyolítani ezt a megnövekedett forgalmat, ez elsősorban a posta műszaki dolgozóinak eredményes munkáját dicséri. A helyzet enyhítésére a posta-vezérigazgatóság ez év februárjában rövidlejáratú bankhitelt vett igénybe, amely a műszaki fejlesztés céljait szolgálja. Ezt az összeget úgy kell befektetni, hogy három év alatt visszafizethessük. Ez komoly feladatot jelent a műszaki dolgozók részére. *A jövőben is igénybe fogjuk venni az ilyen hiteleket, és most kiterjesztjük a postakezelés gépesítésére is.*

Végül arra kérte Nemes elvtárs a szakszervezetes nevében a postás dolgozókat, hogy kövessenek el mindent annak érdekében, hogy a posta éves tervét minden vonatkozásban teljesítse, mert ez a további fejlődés alapja.

Nemes elvtárs beszámolóját Besenyei Miklós elvtárs, szakszervezetünk elnökhelyettese egészítette ki.

Besenyei elvtárs foglalkozott azzal, hogy Központi Vezetőségünk 1957. február 22-i ülésén az egész szakszervezeti munkát magába foglaló programot dolgozott ki és fogadott el. A Központi Vezetőség határozatában foglalkozik azzal is, hogyan kell a gazdasági munka segítségével a posta munkáját javítani, emelni a jövedelmezőséget.

Az elmúlt évek tapasztalatai bebizonyították, hogy a szakszervezetek, így a mi szakszervezetünk is, eredményesen tudják mozgosítani a dolgozókat nagyobb gazdasági eredmények elérésére. A nagyobb gazdasági eredmények pedig előfeltételei további előrehaladásunknak, életkörülményeink megjavításának.

Javult a postás dolgozók helyzete

Néhány adatot ismertetett arra vonatkozóan, hogyan javult az utóbbi időben a postás dolgozók helyzete. Míg 1956-ban boldogan emlékeztünk meg arról, hogy az 500—600 forintot kereső postások fizetése 650 forintra emelkedett, most arról számolhatunk be, hogy a postai bérrendezés alkalmával a legalacsonyabb kategóriájú dolgozók fizetése is 800 forint, és ha figyelembe vesszük, hogy közben megszűnt a békekölcsön és a gyermektelenségi adó,

ez több mint 30 %-os béremelést jelent.

Hasonlóan emelkedtek a többi kategóriák is.

A postások jó munkájának megbecsülését, élet- és munkakörülményeinek megjavítását jelenti a státusz bérrendszer bevezetése, a MÁV félárújegy

viSSzaadása. az osztott szolgálat megszüntetése, a havi 210 órás munkaidő folyamatos bevezetése, a kishivatali általános rendszer, a jutalmazási rendszer megváltoztatása és még sok hasonló intézkedés.

A szocialista munkaverseny

A továbbiakban Besenyei elvtárs a szocialista munkaversennyel foglalkozott részletesen. A munkaversennyel kapcsolatban a végrehajtási utasítás elkészült. E végrehajtási utasításban sok minden eltér az előző évek gyakorlatától. Megszüntettük a bürokratikus, célszerűtlen gyakorlatot. Az új végrehajtási utasítás nagyobb önállóságot biztosít az alsóbb szerveknek. Most a Vezérigazgatóság és a szakszervezet elnöksége csak a fő célkitűzéseket jelöli ki, a célkitűzések részletes kidolgozásának hatáskörét a Területi Bizottságok és Igazgatóságok, a központi szervek és az Sz. B. hatáskörébe utalta.

A cél az volt, hogy az egész verseny-szervező munka közelebb kerüljön a dolgozókhoz.

A termelési tanácskozások jelentősége

A SZOT XI. teljes ülése igen komoly jelentőséget tulajdonított a termelési tanácskozásoknak, azért, mert a termelési tanácskozások révén a dolgozók legszélesebb rétegeit vonhatjuk be a termelés, a gazdálkodás irányításába, ellenőrzésébe. Különös jelentőséget ad ezeknek a tanácskozásoknak ma az is, hogy a gazdasági munka meghatározásán kívül, ma itt döntenek a versenyformák kialakításáról, saját postaüzemük élizem célkitűzéseiről, a kiváló dolgozó kitüntetések meghatározásáról, sőt a kitüntetések adományozásáról is.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a termelési tanácskozások szervezésében a beszámolók elkészítésében még vannak hibák. Ezeket a hibákat sürgősen meg kell szüntetni és a tanácskozásokat jobban elő kell készíteni. A bizalmiak és aktívák felvilágosító munkáján keresztül el kell ér-nünk, hogy a dolgozók maguk is lássák a termelési tanácskozásokon való részvétel szükségességét. A dolgozóknak saját tapasztalataik alapján kell meggyőződniük arról, hogy a termelési tanácskozások valóban hozzájárulnak a termelés, a bérézés, és szociális problémák megoldásához, és az ott elhangzott bírálatok, javaslatok nem maradnak gyakorlati válasz nélkül.

Az újítómozgalom helyzetéről

Majd az újítómozgalom helyzetéről számolt be Besenyei elvtárs. E fontos területet elhanyagoltuk. Bizonyítják a következő szám adatok: 1956-ban a benyújtott újítások száma 2283 darab volt,

ezeknek gazdasági eredménye közel 4 millió forint. Ezzel szemben 1957 harmadik negyedév végéig mindössze 785 újítást adtak be, melynek várható gazdasági eredménye 810 ezer forint.

Kormányunk ezzel kapcsolatban kiadott új rendelete új alapokra helyezi az újítási mozgalmat. A rendelet végrehajtását a Vezérigazgatóság a szakszervezettel egyetértésben elkészítette, amiben nagy segítségére volt a mérnök-technikusi szakcsoport. A rendelet megjelenése után azonnal hozzá kell látnunk a rendelet megismertetéséhez, az újítási és ésszerűsítési bizottságok működéséhez.

El kell érniünk, hogy a szakszervezeti bizottságokon belül a vezetőség tagjai közül az ehhez a munkához legjobban értő legyen felelős gazdája az újítómozgalomnak.

Befejezésül Bessenyei elvtárs a munkafegyelem kérdésével foglalkozott. A munkafegyelem javítását nálunk széles társadalmi alapon is segíteni kell. Mindannyiunk érdeke az öntudatos szocialista munkafegyelem a postánál, mert enélkül a postát vezetni, irányítani, szolgáltatásait jól működtetni szinte lehetetlen. Munkánk alapja a nevelés és meggyőzés legyen, ahol azonban ez már nem elégséges, támogatnunk kell azokat az adminisztratív intézkedéseket is, melyeket a gazdasági vezetők, a munkafegyelem, a társadalmi tulajdon védelme érdekében tesznek és nem szabad akadályoznunk ezirányú munkájukat.

A Központi Vezetőség vitájában felszólalt

Katona elvtárs, a Közlekedés- és Postaügyi Miniszter helyettese is.

Foglalkozott a felszólalásokban elhangzott azzal a problémával, hogy kevés a posta fejlesztésére szánt összeg. Elmondotta, hogy a párt és a kormányzat meg van győződve arról, hogy a postás dolgozók ezirányú követeléseit jogosnak, és hogy jó befektetés a posta forgalmi és hírközlési hálózatának fejlesztése. Mégis miért nem biztosíthat népgazdaságunk nagyobb összeget? Az az oka, hogy az ország gazdasági helyzete nem tesz lehetővé nagyobb fejlesztést, és ez nemcsak a posta területére vonatkozik, hanem alapvető iparágakra is. A Magyar Szocialista Munkáspártnak az a célja, hogy a szocializmus építése közben a dolgozó nép életszínvonalát állandóan emelje. *Most arról van szó, hogy a párt és a kormány által már egyszer biztosított életszínvonalat tartani tudjuk.* Egész népgazdaságunk bizonyos mértékben deficit. Igaz, hogy állandóan fejlődik a termelés, ami azt bizonyítja, hogy a

dolgozó tömegek éppen úgy, mint a postás dolgozók is, túlnyomó többségükben a párt és kormányzat mellett állnak és erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a termelés szintjét emeljék. Jelenleg az a helyzet, hogy kölcsönből élünk, jelentős árumennyiségeket hoznak be az országba. A gazdasági helyzet következtében tehát keveset ruházunk be. De ezt a keveset is más elvek szerint kell hasznosítani, nem úgy mint eddig, hogy kap a műszak is egy keveset, a forgalom is egy keveset, de semmilyen igényt nem tudunk 100%-ig kielégíteni.

Most úgy fordítsuk meg a dolgot, hogy a rendelkezésre álló kevés, mely azért kevés, hogy a postás dolgozóknak a reálbére megmaradjon, úgy használjuk föl, hogy a legfontosabb beruházásokat oldjuk meg belőle.

Katona elvtárs néhány példával bizonyította, hogyha a postások és főleg a posta középvezetése a jó gazda szemével figyeli a posta forgalmát, a posta jövődelmének nagymértékben emelheti. Pl. a Dunántúlon egyik megyénkben — a megyei lap híradása szerint — néhány hónap alatt 8000 rádiót adtak el. Ugyanakkor, az újonnan belépő rádióelőfizetők száma mindössze 300 volt. A postahivatal vezetőjének fel kellett volna figyelnie és öntevékenyen intézkedni, hogy az új rádiótulajdonosok egyúttal kiváltsák a rádióengedélyt is. Merjenek vezetni a vezetők — mondotta a továbbiakban Katona elvtárs. Tudjanak igent és nemet mondani. Olyan vezetőre nincs szükség, akinek nincs meggyőződése, akinek nincs megfelelő szakmai tudása. Viszont nekünk is úgy kell irányítani munkánkat, hogyha valakit vezetéssel bizunk meg, az legyen meggyőződve arról, hogyha valami különösebb szarvas hibát nem vét a munkaszórtály, a népi demokrácia hatalma ellen, akkor a helyén marad.

Dedics Imre elvtárs, a posta vezérigazgatója

hozzászólásában ismertette, hogyan áll a postán az utánpótlás kérdése. A különböző tanfolyamok lehetőséget adnak arra, hogy minden postás dolgozó bővítsen szakmai tudását, azonban elejét kell venni a postánál a ranginflációnak. A forgalmi kategóriában pl. igen sokan vannak főfelügyelők, akik világ életükben csak rovatolók voltak. Ez azt mutatja, hogy nem volt helyes a munkaerőgazdálkodásunk. Arra kell törekednünk, hogy csak annyit képezzünk ki, amennyire szükség van és ezeket a dolgozókat a megfelelő helyen használjuk fel. Igen nagy felelőssége van tehát minden tanfolyamra kiválasztó szervnek — és ebben a kiválasztásban a szak-

szervezeti funkcionáriusok is résztvesznek, — hogy csak olyan embereket válasszanak ki, akik biztosan el tudják látni a rájukbízott feladatot. Baráti és egyéb kapcsolatok révén senki ne kerülhessen tanfolyamra.

Felhívta a szakszervezeti aktívák figyelmét a postánál folyó háztanfolyamok szükségességére és kérte, hogy a szakszervezeti szervek mindenütt fokozottan ellenőrizzék a tanfolyamok megtartását és azt, hogy azon a dolgozók valóban részt vegyenek.

Majd a létszámnormákról beszélt, mint a posta gazdaságosabbá tételének egyik igen fontos tényezőjéről. Gondosan meg kell vizsgálni, hogy minden területen meg vannak-e a létszámnormák bevezetésének előfeltételei. Csak ott lehet a létszámnormákat bevezetni, ahol nincs bizonytalansági tényező, és ahol pontosan megállapítható, hogy a munkát mennyi idő alatt lehet elvégezni.

A műszak területén erre sok lehetőség van. Egyrészt meg kell nézni, hol szüntettük meg helytelenül a darab-bérezést, másrészt meg kell vizsgálni, hogy a technika fejlődésével — pl. a légvezeték helyett a kábelre való áttéréssel — hol van felesleges fenntartási személyzet. Mert a technikai haladás nem tükröződik a létszámban a műszaknál sem.

Hogyan segíthetjük elő a postai bevételek növelését. Pl. a disztávírárral? Igen sok falusi postahivatalunk nem ajánlja ezeket a disztávíratokat, nem is rendel belőle. Már pedig nekünk nem mindegy, hogy egy táviratért magáért csak a távirat ürlapért 1.20 Ft-ot, vagy semmit sem veszünk be. De legyen minden postahivatalban megfelelő választékú képes levelezőlap is. Ezek könnyen megoldhatók csak akarni kell, törődni kell velük.

A posta fegyelmi helyzetéről szólva a Vezérigazgató elvtárs megállapította, hogy nagyon elkeserítő. A személyzetnek közel 20%-át kellett az elmúlt háromnegyed év alatt különböző okok miatt fegyelmi elé állítani. Helyes, hogy büntetünk, de nem szabad megelégedni a neveléssel sem. A közép vezetés, a hivatalvezetők, osztály- és csoportvezetők, a helyi ellenőrök feladata, hogy a hibákat fölfedjék, és a dolgozókat a helyes munkastílusra ráneveljék. Ha már odáig mérgesedik a helyzet, hogy az igazgatóságnak vagy a vezérigazgatóságnak kell a hibákat megtalálni, ennek rendszerint az a következménye, hogy addigra a hiba már olyan súlyos, hogy fegyelmi eljárást von maga után.

Merjenek a hivatalvezetők sarkukra állni, védjük meg őket az esetleges fúrás-faragástól, ha a hivatalában rendet és fegyelmet akar biztosítani. Megköveteljük vezetőinktől, akár párttagok, akár pártönkívüliek, hogy úgy vezes-

senek, úgy viselkedjenek, mintha párttagok lennének és aki nem látja el a vezetői teendőket, akár párttag, akár nem, nem lesz vezető.

Csizmazia Béla, a mérnök technikus szakcsoport vezetőségi tagja a műszaki fejlesztés szükségességéről beszélt és felhívta a figyelmet arra, hogy a berendezések fokozódó kihasználása következtében a fenntartási költségek növekedni fognak. Kéri ennek figyelembevételét a jövő évi tervek elkészítésénél.

Dr. Mosonyi Ferenc, az igazgatási szakcsoport vezetője az ellenőrzés hiányosságairól beszélt, javaslatot tett új ellenőrzési rendszer kialakítására. Igen nagy gondot kell fordítani — mondotta — az oktatók kiválasztására, különösen most, amikor a posta egész területén megindult az oktatás.

Virovecz Józsefné, a K. V. tagja ismertette a Budapest 114. postahivatalnál folyó szocialista munkaversenyt és célkitűzéseit.

Szabó János, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság h. vezetője néhány adattal vázolta a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság 1957. évi munkáját. Ismertette a Távbeszélő Igazgatóság területén folyó munkaversenyt.

Dr. Simon Péter, a Miskolci T. B. h. elnöke az egyes vidéki kishivatalok mostoha körülményeire hívta fel a figyelmet. Egyes épületeket sürgősen javítani, bővíteni kell, hogy megfelelő körülmények között dolgozhassanak szaktársaink. Felvetett néhány hiányosságot a miskolci területen a besorolás és a munkaruha ellátás terén.

Biró Bódis József, Pécsi T. B. elnöke azokról a károkról beszélt, melyet a munkafegyelem terén okozott az ellenforradalom. A középvezetésnek sokkal jobban kell irányítani, ellenőrizni és bátran élni a fegyelmezési jogkörrel a mulasztók, a lógósokkal szemben.

Kéri Gyula, K. V. tag: azt javasolta, hogy ragaszkodjon a posta ahhoz a jogához, hogy hírközlő berendezéseket csak a posta tarthat fenn és létesíthet. Igen nagy anyagi veszteséget jelent a postának az a tény, hogy más szervek is tartanak fenn ilyen berendezéseket. A továbbiakban a bizalmi munka fontosságáról és sokrétűségéről beszélt.

Basta Rezső, K. V. tag: Harcolni kell — mondotta — minden egyes filérért, mellyel emelni lehet a posta gazdaságosságát. Javítani kell a posta propaganda munkáját is, mert ez is emelni fogja az egyes szolgáltatók népszerűségét. A munkafegyelemmel kapcsolatban az a véleménye, hogy elsősorban nevelni kell a dolgozókat, de akiknél ez már nem használ, el kell járni a fegyelem megszegőivel szemben.

Benkő Tibor Sopron, T. B. elnöke: a munkaverseny előfeltételeit is biztosítani kell a hivataloknál, mert a verseny csak akkor hozhatja meg a kívánt eredményeket.

Dr. Rátty László Budapesti Posta-igazgatóság vezetője felhívta a figyelmet arra a komoly jelenségre, hogy a pénztári hiányok száma és összege hónapról-hónapra emelkedik. Ezt főleg a pénzforgalom nagy mértékű emelkedése okozza. A továbbiakban ismertette, hány postahelyiséget építettek, illetve bővítettek az elmúlt évben.

Sasvári István K. V. tag azt a kérdést tette fel a szakvezetésnek, mit tett annak érdekében, hogy Budapesten a több mint 29.000 távbeszélő állomást kérő igényt ki tudják elégíteni. Igen fontos volna — mondotta a továbbiakban, — ha minél előbb kézhez kapná a posta 3 éves tervét.

Szabó Pál Budapest Vidéki T. B. elnök h. a létszámnorma szükségességét hangoztatta. Aggályát fejezte ki,

hogy a munkaversenyek értékelését nem szervezték meg mindenütt megfelelően és ez esetleg visszaszállásokat fog okozni.

Vlasits Géza alelnök h. a bizalmiak fontos szerepéről és feladatairól beszélt. Ha jól foglalkozunk a bizalmiakkal, akkor tömegkapcsolataink is javulnak, — mondotta.

A Központi Vezetőség ülésén elhangzott beszámolókból és hozzászólásokból kicsendült, hogy a K. V. tagjai milyen nagy gonddal foglalkoznak az al a kérdéssel, hogy a posta munkája jobb, gazdaságosabb legyen. A Központi Vezetőség vitájának összefoglalóját és a kérdésekre a válaszadást Horn Dezső elvtárs, szakszervezetünk főtítkára tartotta. Utalt arra, hogy a Központi Vezetőség vitája nem szűkölt le a munkaverseny kérdésre és ebből megállapíthatjuk, hogy jövedelmezőbbé, pontosabbá tenni elsőrendű feladatunknak tartjuk. Az itt elhangzott vitát — mondotta Horn elvtárs — nagyon jól fel tudjuk használni a kongresszusi beszámolóhoz, de arra is, hogy olyan intézkedéseket tegyünk a szakmai vezetéssel közösen, amelyek előre viszik a posta munkáját. Az egyes kérdésekre adott válaszok után így fejezte be összefoglalóját Horn elvtárs:

„Az ellenforradalom gazdasági és politikai kárát még ma is szenvedjük. Nekünk az a feladatunk, hogy most ezeket felszámoljuk. A szakmai vezetéssel a pártszervezetek segítségével ezt a feladatot becsületesen meg is tudjuk oldani, a szakszervezet a szakmai munkát szélesebb alapokon, mint eddig, kívánja segíteni. A postai munka szervezésének fejlesztését, az újtómozgalom, a szakoktatás támogatását, a munkafegyelem megszilárdítását és minden más módszer alkalmazását, amely a postaszolgáltatást közvetve vagy közvetlenül segíti.

1958. január 10—11-én lesz a Magyar Postások Szabad Szakszervezetének V. Kongresszusa

Szakszervezetünk Központi Vezetősége legutóbbi ülésén úgy határozott, hogy 1958. január 10—11-re összehívja a Postások Szabad Szakszervezete V. Küldöttközgyűlését. Ezzel kapcsolatban Horn Dezső elvtárs — szakszervezetünk főtítkára — a sajtó képviselőinek az alábbi nyilatkozatot adta.

Az ellenforradalom akadályozott meg bennünket abban, hogy közgyűlésünket már 1956. novemberében összehívjuk. Most nemcsak 5 esztendő munkájáról kell majd számot adnunk, hanem az ellenforradalom okozta anyagi és politikai kártevés óta végzett munkánkat is értékelni kell és főleg azt, hogy a szak-

szervezeti munkában jelentkező hibák felszámolása terén — amelyet már 1956. októbere előtt jóval elkezdtünk — hol tartunk ma. De nagyon természetes, hogy számot adunk azokról az eredményekről is, amelyek a posta munkája és a postás dolgozók életkörülményeinek javulására az elmúlt 10—12 évre vonatkozóan jellemzőek.

Mi a teendő?

Tanácskozásunkon határozunk kell arról, hogy mivel segíthetjük a lakosságot, a közületek, állami és kulturális stb. szervek hírközlési, szállítási igényeinek jobb kielégítését. A felszabadulás óta

az egy lakosra jutó posta és távbeszélő szolgáltatás kétszeresére nőtt, az előző 30 évihez viszonyítva. A posta fejlesztése viszont nem tartott lépést ezzel és népgazdaságunk mai helyzetét tekintve az elkövetkező néhány esztendőben sem lesz lehetőség nagyobbarányú fejlesztésre. Az egyetlen lehetőség tehát, hogy meglévő berendezéseinkkel, illetve a viszonylag szűkre szabott beruházási összegekkel legtöbbet tegyünk az igények kielégítésére. Ez csak úgy lehetséges, ha a műszaki és forgalmi dolgozók, valamint a szakvezetők figyelmét főként a helyesebb munkaszervezésre, a gazdaságosabb, pontosabb, fegyelmezettebb

munkára és az újításokra irányítjuk. Ezen a téren még igen sok lehetőség van. Ennek bizonyítására a sok közül csupán két példát említek: A gyártás alatt álló „bérház telefon” lehetővé teszi a távbeszélő igények gyorsabb kielégítését, vagy a mesterséges hold rádiójelzéseinek telefonon való meghallgatását, melyet a posta ötletes dolgozóinak javaslatára vezettek be, és növeli a posta bevételeit.

Törődünk a szakképzettség növelésével

Tisztában vagyunk azzal, hogy a postás dolgozók leleményességének és szorgalmának nélkülözhetetlen kiegészítője a szakképzettség növelésének igénye. Ez a szempont vezetett bennünket az új bérrendszer kidolgozásánál, amely már anyagilag is érdekeltté teszi a dolgozókat szakképzettségük fokozásában. Most azonban égetően fontossá vált a tervszerű munkaerőgazdálkodás és a tervszerű szakoktatás biztosítása is. Eddig anyagilag a posta gazdálkodása szempontjából nem sokat számított, hogy pl. hány igazgatási szakképzettséggel rendelkező szakember van. Ma viszont ez már nem így van, mert ha pl. az igazgatási szakképzettségük nem igazgatási munkakörben dolgoznak, hanem a végrehajtó szolgálatban, (bármilyen okból kifolyólag), akkor a posta feleslegesen drágábban végezteti el ezt a munkát, rosszul gazdálkodik a munkaerővel. A szakmai továbbképzésnél tehát biztosítani kell, hogy a munkakör által megszabott mértékben csak a szakmailag legrátermettebb, népidemokráciánkhoz feltétlenül hűséges dolgozók számára biztosítsuk a magasabb, igazgatási stb. munkakörökhöz szükséges szakképzettség elnyerését.

Miért hálások a dolgozók

Ha már a bérrendszerről — mint a szakképzés és így a jobb postai munka feltételéről — beszéltünk, szükségesnek tartom elmondani, hogy a postás dolgozók nagy többsége megelégedéssel és hálával fogadta pártunk és kormányunk intézkedését, amely életszínvonaluk jelentős emelését biztosította. Dolgozóink bére átlag 24%-kal, évi 100 millió forinttal emelkedett. Számos olyan kedvezményt kaptak vissza, melyet néhány éve megvontak. Sok területen rendezték a munkaidőt, a szolgálati évek beszámítása és a legsérlemesebb nyugdíj-problémák is rendezést nyertek. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy nagy lépést tettünk előre az anyagi téren mutakozó lemaradásunk behozása terén, sőt elmondhatjuk, hogy dolgozóink számos rétege azonos szintre került az iparban foglalkoztatottakkal. Elért eredményeink megtartása és ezek fokozatos tovább-

fejlesztése érdekében a közgyűlésen sokat beszélünk majd az előbb már említett postaszolgáltatást javító feladatokról.

Bővítjük az üdültetést

Vannak más elképzeléseink is, melyeket a közgyűlés elé kívánunk terjeszteni. Abból az alapelvből kiindulva, hogy a szakszervezetek tevékenységét a dolgozók minél szélesebb körére kell kiterjeszteni, úgy látjuk, módosítani kell az üdültetés, a kulturális és testnevelési tevékenységünk eddigi gyakorlatát. Az üdültetésnél pl. sátoztáborok felállításával lehetővé tesszük tagjainknak a Balaton-parti üdülést. Így a drága szobaáraktól mentesítjük őket. Hasonló táborokat tervezünk az ország más vidékein is. Tovább kívánjuk fejleszteni a családok üdültetését. A külföldi csere üdültetések jellegét úgy kívánjuk változtatni, hogy ezek hasznos szakmai tapasztalatcserét jelentsenek az arra legérdemesebb dolgozóknak. Arról van tehát szó, hogy a dolgozók anyagi hozzájárulásával lehetővé tesszük eddigi üdültetési keretünk jelentős bővítését.

Elősegítjük a tömegek nevelését, szórakozását

Nem tartjuk helyesnek, hogy a kulturális és sporttevékenység anyagi eszközeit viszonylag igen kisszámú aktív műkedvelőre, illetve sportolóra fordítjuk, akik közül sokan még úgy érzik, ők tesznek szívességet a népidemokráciának, hogy elhasználják a dolgozók által előteremtett milliókat. Mi továbbra is minden támogatást megadunk azoknak, akik jó eredményeket érnek el és ami még fontosabb, lassan beismerik, hogy a követelés helyett hálával és jó munkával tartoznak

azért, hogy a mi rendszerünk lehetővé teszi számukra az általuk legjobban szeretett szórakozást.

Gondoskodunk arról is a jövőben, hogy anyagi alapjainkból jelentős részt fordítsunk a nem aktív kultúrosok, sportolók kedvezményes kirándulásaira, a színházlátogatások stb. biztosítására.

Jelentősen ki akarjuk fejleszteni a turisztikát. Meggyőződésünk, hogy a szakképzett vezetőkkel szervezett kirándulások vagy az eldugott vidéki postahivatalok dolgozói számára biztosított színház, operaelőadás nemcsak élmény, hanem szocialista nevelésünk fontos segítője lesz.

Csak néhány gondolatot mondhattam el szakszervezetünk terveiről. A küldött közgyűlés — a dolgozók véleménye alapján — szabja meg majd feladatainkat és választja meg szakszervezetünk vezető szervét, a Központi Vezetőséget. A feladatok végrehajtása szempontjából rendkívül fontos a Központi Vezetőség tagjainak kiválasztása. Szakszervezetünk elnöksége javasolni fogja a küldött közgyűlésnek, hogy a választásnál vegyék figyelembe a posta politikai és a dolgozók egyéb szempontokból figyelemreméltó adottságait. Válasszanak meg bátran számos pártunkon kívüli dolgozót, hisz szakszervezetünk tagságának nagy többsége pártunkon kívüli. Tükrözze a Központi Vezetőség összetétele a tagság politikai, szakmai arculatát *Tartsdák szem előtt a választásnál mindezek figyelembe vételével azt a legfontosabb szempontot, hogy ez a Központi Vezetőség akkor szolgálja majd legjobban a postás dolgozók ügyét, ha a dolgozók bizalmát élvező, rátermett, áldozatkész és a népidemokráciához mindég hű tagjai lesznek — fejezte be Horn elvtárs sajtónyilatkozatát.*

A küldöttek és feladataik

Szakszervezetünk V. Kongresszusára a küldötteket 1956-ban a területi bizottságok választásakor demokratikusan, titkos szavazással, az alapszabály szerint megválasztották. A küldöttek a posta legkülönbözőbb területén dolgoznak. Az ellenforradalmi támadás alatt néhány kivétellel, tanúbizonyságot tettek helytállásukkal, józan magatartásukkal a népidemokratikus rendszerünkhöz való hűségükről és egyben arról, hogy méltók a szakszervezeti tagság bizalmára, a küldötti megtiszteltetésre.

A megválasztott küldöttek közül néhányan már nem dolgoznak a postán, vagy magatartásuk alapján nem méltók arra, hogy a Kongresszuson részt vegyenek. Ezek száma nem nagy a 132 megválasztott küldött közül 8—10 ilyen eset van.

Központi Vezetőségünk határozata alapján ezek visszahívásáról, illetve helyettük újak választásáról az illetékes szakszervezeti alapszervek taggyűlései jogosultak dönteni. A küldötteken kívül Kongresszusunkra tanácskozási joggal 44 dolgozót, szakszervezeti aktívát hívunk meg.

A küldöttgyűlés előtt széleskörű tanácskozásokat szervezünk a szakszervezeti aktívákkal országsszerte.

Itt ismertetjük a Kongresszus elé kerülő beszámoló tervezetét és a szakszervezet további munkájára vonatkozó javaslatokat. A vita alapján dönt majd Központi Vezetőségünk a Kongresszus elé kerülő határozati javaslat végleges formájáról.

Ezekre az aktívá értekezletekre a küldötteket is meghívjuk. Így alkalmunk

lesz már december közepén tájékoztatót szerezni a Kongresszus előtti elgondolásokról.

A küldött szaktársakhoz az a kérésünk — és minden bizonnyal a tagságé is — hogy munkatársaikkal tanácskozzanak szakszervezeti mozgalmunk helyzetéről, munkájáról, ismerjék meg a postás dolgozók problémáit. A Kongresszus eredményes munkát akkor vé-

gezhet, ha a dolgozókat foglalkoztató kérdésekből indul ki és a feladatok megszabásánál nem téveszti szem elől a postasság és egyben a társadalom, a szocializmus építésének közös érdekét.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy V. Kongresszusunk szakszervezeti mozgalmunk jelentős határköve lesz.

Csáki László

Szervezési osztály vezetője

Egy kiváló postás újításról

Újjászerveződött és egyre fejlődik az újítómozgalmunk. Mind több az ésszerűsítések száma, egyre nagyobb az érdeklődés a műszaki és gazdasági problémák iránt a postánál is.

A kormány júniusi rendelete segíti a feltalálókat és az újítókat, megszünteti a korábbi gyakorlatot, a felesleges és az újító alkotó készséget megtorpanító huzavonát.

A kedvező körülmények a posta újítóit is arra ösztönözték: keressék az újat, a jobb megoldást, a népgazdaság hasznát szolgáló ésszerűsítéseket. Hogy az új keresése milyen eredménnyel jár, arról ad számot az alábbi beszámoló.

Ötletes és újszerű posta műszaki berendezést készített társaival *Háy Ervin* nyíregyházi posta-műszaki ellenőr. Háy szaktárs úgynevezett távtárcsázó berendezést készített. Regébben az ilyen berendezést sok tízezer forintos költséggel állítottak elő. Háy Ervin addig kísérletezett, amíg sikerült a költségeket 1000 forintra leszorítani.

Háy szaktárs munkájával kapcsolatban ezeket mondja:

— A megtakarítást úgy értem el, hogy a már meglevő összekötő áramköröket távtárcsázásra belső kabelezési átalakítással — valamint 3 új olcsó alkatrész beszerelésével végeztem el.

A távtárcsázó előnyei igen jelentősek. Segítségével 2 szomszédos megye központjaiból a kezelői távvalasztás biztosítva van.

A járássok székhelyein levő félautomata és L. B. központokból hívhatják a megye székhelyén felszerelt automata központba bekapcsolt előfizetőket, teljes inter-elsőbbeségi joggal.

Ez az újítás, amely a telefonkezelő munkáját segíti, jelentős mértékben le rövidíti a kapcsolási időt, anyagilag komoly megtakarítást jelent államunknak. A gyakorlati kivitelezése és alkalmazása már megtörtént, és a további szerelések folyamatban vannak.

Több mint két éves szívos kísérletezés eredménye, hogy a távtárcsázó berendezés a 7. D. U. automata központokban kis anyagi befektetéssel besze-

relhetők. Háy Ervin szaktársaival, *Turi Ferenc*cel, *Bartha József*ffel, *Zentai András*sall, *Gácsi Antallal*, *Barry Sándorral*, *Paizs Lajos*sall, *Mándi János*sall, *Szabó István*nall, *Bálint András*sall és *Baranyai*

ÖTVEN ÉVES KORBAN TÚL ÖREG

A Nemzeti Munkáshelyező- és Sztrájkiroda évenként kétszer pontos kimutatást tesz közzé a sztrájkolóknak létszámáról. A legutolsó kimutatás szerint 50.892 munkás és 20.926 munkásnő vett részt a sztrájkokban. A sztrájkoló férfiak 63 százaléka, a nők 41 százaléka volt ötvenévesnél idősebb.

A Nemzeti Munkáshelyező- és Sztrájkiroda panaszkodik, hogy a sztrájkolóknak újbóli munkába helyezése egyre nehezebbé válik. Amikor megpróbálják elhelyezni őket az iparban, vagy a kereskedelembe, a főnök válasza igen gyakran az, hogy „túl idős, nem alkalmazhatjuk!”

Ezeknek a sztrájkolóknak a száma még tovább emelkedett a konjunktúra idején, amikor a fiatal és középkorú munkaerőtartalék egyre jobban csökken.

Annak a drámának vagyunk szemtanúi, melyet a kapitalista rendszerek munkásosztálya olyan jól ismer.

A vállalkozók nem ismernek mást, mint a profit és a lehető legmagasabb normák hajszolását. Egészen bizonyos, hogy az egyik ok, ami miatt visszautasítják az ötven éven felüli munkásokat, azokban az erőfeszítésekben keresendő, melyeket jelenleg a munka termelékenységének állandó emelete érdekében tesznek. Minthogy a szakmunkát egyre inkább speciális műveletek váltják fel, a munkaadónak elsősorban az a fontos, hogy a műveleteket gyorsan végezzék. Éppen ez az, amit az idősebb munkások nem mindig tudnak megtenni.

A munkaadók egyre nagyobb mértékben bocsájtják el az idős munkásokat, akik egész életükön keresztül az ő hasznukért izzadtak. Ezeknek a munkásoknak a sorsa édeskeveset érdekli őket. Kit érdekel az, hogy a szerencsétlenek ötvenéves koruktól fogva

Jánossal a kísérleti munkák mellett eddig körülbelül 30 darab berendezést készítettek el, és szereltek fel a postáigazgatóság különböző központjaiban, jórészt selejt anyagból.

Háy szaktárs továbbiakban elmondta, hogy próbaüzemeltetés alatt van a vidéki kishivatalok kezelői munkájának megkönnyítésére szolgáló „Felajánlási és jelző adapter” — úgyszintén a 7. D. U. típusú zsinór nélküli inter-központ koncentrációs munkahelyre módosítása is, amely főként az inter-központ kezelőinek munkáját segíti gyorsabbá, egyben kényelmesebbé tenni.

Háy Ervin munkásságát a posta erkölcsileg és anyagilag is megfelelően értékeli, mert újításáért legutóbb 15.000 forintot kapott.

Ugróczky Mihály

munkánélküli segélyekből kénytelenek élni, hogy csak 60—65 éves koruktól kapnak valami szűkös nyugdíjat.

Ha ezek a munkások dolgozni akarnak, gondoskodjék róla az államhatóság, a közösség, hogy munkát kapjanak. Ezért van a városokban és vidéken 7000 munkánélküli, 4200 hatvan esztendőse, vagy még idősebb.

Franciaország és Egyiptom között postaháború tört ki

Egyiptomból számos olyan levél érkezett Franciaországba, amelyet az úgynevezett felszabadulási bélyeggel bérmentesítettek. Ezen a bélyegen három egyiptomi személy látható, amint megfelelő kézmozdulattal az angolokat és franciákat Port Saidből kitessékelik.

A francia hatóságok ezeket a bélyegeket sértőnek találták. Ezért a postaügyi minisztérium úgy intézkedett, hogy azokat a leveleket, amelyek ilyen bélyeggel érkeznek, mint nem bérmentesítettet kezeljék és küldjék vissza. Hír szerint az egyiptomi kormány tiltakozott az eljárás ellen.

A szerkesztőség üzen

Fuchs Sarolta, Esztergom. A nyugdíjasok panaszával egyetértünk. Megjegyezzük, hogy a szakszervezet nem mondott le arról, hogy későbbi időben a nyugdíjasok részére biztosítsák az 50 százalékos vasúti kedvezményt. A szakszervezeti tagsággal rendelkező nyugdíjasok az évi egyszeri utazásra szóló 50 százalékos vasúti igazolványt igénybevehetik. A nyugdíjasok problémáiról nem feledkezünk meg. Szakszervezetünk már eddig is tett olyan intézkedéseket, melyek segítenek a nyugdíjasok helyzetén. A jövőben is megteesszük a tőlünk telhetőt.

Kiadja: Magyar Postások Szabad Szakszervezete. Felelős: Horn Dezső
Posta Anyagellátó Vállalat házinyomdája — 2545-57